

บทที่ 4

การวิเคราะห์พฤติกรรมการเลือกตั้ง

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 และการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเมื่อวันที่ 2 มิถุนายน พ.ศ. 2539 เพื่อต้องการทราบถึงพฤติกรรมการเลือกตั้งทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นเปรียบเทียบกันในเรื่องที่เดียวกันคือประชากรในเขตห้วยขวางและในช่วงเวลาใกล้เคียงกัน โดยมีปัจจัยหลักในการศึกษาทั้งในด้านทัศนคติ ค่านิยม ความสัมพันธ์ส่วนบุคคล พรรคที่สังกัด ผลของประชามติ และวิธีการที่ใช้ในการรณรงค์หาเสียง โดยการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามของประชากรในพื้นที่การเลือกตั้งเขตห้วยขวาง จำนวน 300 คน ผู้ศึกษาได้แบ่งการนำเสนอผลการศึกษาวเคราะห์ออกเป็น 5 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์เกี่ยวกับสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์เกี่ยวกับความสนใจทางการเมือง

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ส่วนบุคคลและพรรคที่ผู้สมัครรับเลือกตั้ง

สังกัด

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ผลของประชามติที่มีต่อพฤติกรรมการเลือกตั้ง

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์วิธีการรณรงค์ในการหาเสียง

ส่วนที่ 6 การวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน

ราษฎรกับพฤติกรรมการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 1 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง

สำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกลุ่มประชากรตัวอย่างคือประชาชนกรุงเทพมหานครในเขตห้วยขวาง จำนวน 300 คน จากแบบสอบถามได้รับกลับคืนมาทุกฉบับ สามารถพิจารณาสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้ (โปรดดูข้อมูลตารางที่ 4.1 ประกอบ)

1. เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีจำนวน 162 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 54.0 เพอร์เซ็นต์ เพศหญิงมีจำนวน 138 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 46.0 เพอร์เซ็นต์

2. อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี มีจำนวนมากที่สุดคือ 80 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 26.7 เพอร์เซ็นต์ รองลงมาอายุระหว่าง 26 – 30 ปี จำนวน 67 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 22.3 เพอร์เซ็นต์ อายุระหว่าง 31 – 35 ปี มีจำนวน 64 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 21.5 เพอร์เซ็นต์ อายุระหว่าง 36 – 40 ปี มีจำนวน 41 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 13.7 เพอร์เซ็นต์ และอายุ 41 ปีขึ้นไป มีจำนวน 48 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 16.0 เพอร์เซ็นต์

3. ระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนสูงสุดคือ ผู้ที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี คือมีจำนวน 95 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 31.7 เพอร์เซ็นต์ รองลงมาคือผู้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 ซึ่งมีจำนวน 85 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 28.3 เพอร์เซ็นต์ ผู้มีระดับการศึกษาระดับอนุปริญญา มีจำนวน 47 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 15.7 เพอร์เซ็นต์ ผู้มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 มีจำนวน 41 คน คิดเป็น

อัตราร้อยละ 13.7 เปอร์เซนต์ ผู้มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 7 มีจำนวน 23 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 7.7 เปอร์เซนต์ และผู้มีระดับการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป มีจำนวน 9 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 3.0 เปอร์เซนต์

4. อาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพลูกจ้าง ซึ่งมีจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3 เปอร์เซนต์ รองลงมาเป็นผู้ประกอบอาชีพข้าราชการ มีจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7 เปอร์เซนต์ .ผู้ประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ และพ่อค้า-แม่ค้ารายย่อย มีจำนวน 25 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 8.3 เปอร์เซนต์ ผู้ประกอบอาชีพนักธุรกิจ มีจำนวน 20 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 6.7 เปอร์เซนต์ นิสิตนักศึกษา มีจำนวน 19 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 6.3 เปอร์เซนต์ อาชีพอื่น ๆ มีจำนวน 4 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 1.3 เปอร์เซนต์

5. รายได้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 6,001 – 10,000 บาท มีจำนวน 100 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 33.3 เปอร์เซนต์ รองลงมาคือกลุ่มผู้มีรายได้ 3,001 – 6,000 บาท มีจำนวน 73 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 24.3 เปอร์เซนต์ ลำดับถัดไปคือผู้มีรายได้ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท มีจำนวน 45 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 15.0 เปอร์เซนต์ ลำดับถัดไปคือกลุ่มผู้มีรายได้ระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท มีจำนวน 36 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 12.0 เปอร์เซนต์ กลุ่มผู้มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท มีจำนวน 30 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 10 เปอร์เซนต์ ส่วนผู้มีรายได้ 20,000 บาทขึ้นไป มีจำนวน 16 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 5.3 เปอร์เซนต์

ตารางที่ 4.1 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	162	54
หญิง	138	46
2. อายุ		
18 - 25 ปี	80	26.7
26 - 30 ปี	67	22.3
31 - 35 ปี	64	21.5
36 - 40 ปี	41	13.7
41 ปีขึ้นไป	48	16.0
3. การศึกษา		
ป.1 - ป. 7	23	7.7
ม.1 - ม.3	41	13.7
ม.4 - ม.6	85	28.3
อนุปริญญา	47	15.7
ปริญญาตรี	95	31.7
ปริญญาโทขึ้นไป	9	3.0

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
4. อาชีพ		
ข้าราชการ	92	30.7
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	25	8.3
นักธุรกิจ	20	6.7
นิสิตนักศึกษา	19	6.3
พ่อค้า-แม่ค้ารายย่อย	25	8.3
ลูกจ้าง	115	38.3
อื่น ๆ	4	1.3
5. รายได้		
ต่ำกว่า 3,000 บาท	30	10
3,001 - 6,000 บาท	73	24.3
6,001 - 10,000 บาท	100	33.3
10,001 - 15,000 บาท	45	15.0
15,001 - 20,000 บาท	36	12.0
20,000 บาทขึ้นไป	16	5.3

กล่าวโดยสรุป ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 300 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 18-35 ปี มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี อาชีพลูกจ้างและข้าราชการ รายได้ 6,001-10,000 บาท

ส่วนที่ 2 ความสนใจทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง

ความสนใจทางการเมืองมีผลต่อพฤติกรรมของการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง กล่าวคือ บุคคลที่สนใจติดตามข่าวสารทางการเมือง สนใจกิจกรรมสาธารณะ มักจะสนใจผลการเลือกตั้ง ซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งตามมา สำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า (โปรดดูรายละเอียดในตารางที่ 4.2 ประกอบ)

1. การสนทนาหรือถกเถียงปัญหาการเมือง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการถกเถียงปัญหาการเมืองเป็นบางครั้ง จำนวน 201 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 67.0 เปอร์เซ็นต์ รองลงมามีการถกเถียงปัญหาการเมืองบ่อยครั้ง จำนวน 59 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 19.7 เปอร์เซ็นต์ ส่วนผู้ที่ไม่เคยถกเถียงปัญหาการเมืองเลยมีจำนวน 33 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 11.0 เปอร์เซ็นต์ และอื่น ๆ อีกจำนวน 7 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 2.3 เปอร์เซ็นต์

2. การสนทนาเรื่องการเมืองกับผู้อื่น ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการสนทนาเรื่องการเมืองกับเพื่อนร่วมงาน จำนวน 169 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 56.3 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาก็เป็นการสนทนาเรื่องการเมืองกับเพื่อนรู้จักสนิทสนม จำนวน 75 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 25.0 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาเป็นการสนทนาเรื่องการเมืองภายในครอบครัว จำนวน 50 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 16.7 เปอร์เซ็นต์ ส่วนการสนทนาเรื่องการเมืองกับนักการเมืองมีจำนวน 6 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 2.0 เปอร์เซ็นต์

3. การตัดสินใจเลือกผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเหตุผลในการตัดสินใจเลือกผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเนื่องจากตามความคิด

เห็นของตนเอง จำนวน 202 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 67.3 เปอร์เซนต์ รองลงมามีเหตุผลเนื่องจากปรึกษาผู้อื่น จำนวน 72 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 24.0 เปอร์เซนต์ เหตุผลเนื่องจากตามครอบครัว มีจำนวน 18 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 6.0 เปอร์เซนต์ และเหตุผลที่ตามเพื่อนฝูงในการเลือกผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร มีจำนวน 8 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 2.7 เปอร์เซนต์

4. ความสนใจผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งเป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความสนใจปานกลาง จำนวน 141 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 47.0 เปอร์เซนต์ รองลงมามีความสนใจมาก จำนวน 112 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 37.3 เปอร์เซนต์ ผู้ที่มีความรู้สึกเฉย ๆ มีจำนวน 31 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 10.0 เปอร์เซนต์ ส่วนผู้ที่มีความสนใจน้อย มีจำนวน 16 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 5.3 เปอร์เซนต์

ตารางที่ 4.2 ความสนใจทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
1. ปกติท่านได้สนทนาหรือถกเถียงปัญหาการเมืองหรือไม่		
1. ไม่เคย	33	11.0
2. เป็นบางครั้ง	201	67.0
3. บ่อย ๆ ครั้ง	59	19.7
4. อื่น ๆ	7	2.3

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
2. ท่านสนทนาเรื่องการเมืองกับผู้ใด		
1. เพื่อนร่วมงาน	169	56.3
2. เพื่อนรู้จักสนิทสนม	75	25.0
3. ภายในครอบครัว	50	16.7
4. นักการเมือง	6	2.0
3. ท่านตัดสินใจเลือกผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เพราะเหตุใด		
1. ตามเพื่อนฝูง	8	2.7
2. ตามครอบครัว	18	6.0
3. ปรีกษาผู้อื่น	72	24.0
4. ตามความคิดเห็นของตนเอง	202	67.3
4. ท่านมีความสนใจเพียงใดว่าผู้ใดได้รับเลือกตั้งเป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.)		
1. สนใจมาก	112	37.3
2. สนใจปานกลาง	141	47.0
3. สนใจน้อย	16	5.3
4. รู้สึกเฉย ๆ	31	10.0

กล่าวโดยสรุป ความสนใจในทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการสนทนาปัญหาการเมืองกับเพื่อนร่วมงาน ซึ่งตามปกติจะเป็นกลุ่มบุคคลที่ปฏิบัติงานอยู่ในสำนักงานทั้งภาครัฐและเอกชน เพราะวิถีชีวิตของประชาชนในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่จะใช้เวลาอยู่ในสำนักงาน จากตื่นนอนถึงเข้านอน อีกประการหนึ่ง สังคมของคนกลุ่มนี้จะเป็นสังคมแบบครอบครัวเดี่ยว สมาชิกภายในครอบครัวมีจำนวนน้อย ต่างคนมีเรื่องที่ต้องกระทำ เวลาที่จะพบปะพูดคุย มีโอกาสน้อยมาก ดังนั้น การพูดคุยสนทนาของสมาชิกในกลุ่มนี้จึงมักเกิดขึ้นในที่ทำงาน แต่จะอย่างไรก็ตาม การตัดสินใจในการเลือกตั้งปรากฏว่าคนกลุ่มนี้จะใช้ข้อมูลที่ได้สนทนากับเพื่อนร่วมงานมาประกอบการตัดสินใจของตน ซึ่งคนในกลุ่มนี้จะเป็นผู้ที่มีการศึกษาสูงระดับปริญญาตรี

ส่วนที่ 3 ความสัมพันธ์ส่วนบุคคลและพรรคที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งสังกัด

ในการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ส่วนบุคคลและพรรคการเมืองที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งสังกัดนั้น มีผลต่อพฤติกรรมการเลือกตั้ง ดังที่ลาซาร์สเฟลด์ (Lazarsfeld) และเบอร์เรลสัน (Berelson) ได้ศึกษาและสรุปเชิงทฤษฎีของพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งไว้ว่า บุคคลมีความนึกถึงการเมืองโดยเลือกกลุ่มของตนหรืออิทธิพลจากความกดดันของกลุ่มนิยมพรรค การเมืองที่มีคนจำนวนเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่มีการสื่อสารติดต่อกับพรรคการเมืองที่ตน ไม่สังกัดและอุปนิสัยการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของบุคคลในอดีตเป็นตัวกำหนดที่สำคัญต่อพฤติกรรมการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของบุคคล ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า (โปรดดูรายละเอียดในตารางที่ 4.3 ประกอบ)

1. ความสนิทสนมกับผู้ใด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่รู้จักผู้ใดเลย จำนวน 150 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 50.0 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาผู้ตอบแบบสอบถามมีความสนิทสนมกับข้าราชการในพื้นที่ มีจำนวน 71 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 23.7 เปอร์เซ็นต์ รองลงมามีความสนิทสนมกับผู้นำชุมชน มีจำนวน 45 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 15.0 เปอร์เซ็นต์ ส่วนผู้ที่มีความสนิทสนมกับผู้สมัครรับการเลือกตั้งมีจำนวน 17 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 5.7 เปอร์เซ็นต์ ผู้มีความสนิทสนมกับหัวหน้าความเสี่ยง มีจำนวน 9 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 3.0 เปอร์เซ็นต์ ในส่วนอื่น ๆ มีจำนวน 8 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 2.7 เปอร์เซ็นต์

2. การตัดสินใจเลือกผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) โดยคำนึงถึงความพอใจผลงานที่ผ่านมาของผู้สมัคร จำนวน 151 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 50.3 เปอร์เซ็นต์ รองลงมามีความพอใจผู้นำพรรค มีจำนวน 75 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 25.0 เปอร์เซ็นต์ รองลงมามีความพอใจนโยบายผู้สมัคร จำนวน 69 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 23.0 เปอร์เซ็นต์ ส่วนผู้ที่มีความพอใจรูปร่างหน้าตา บุคลิกภาพของผู้สมัคร มีจำนวน 5 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 1.7 เปอร์เซ็นต์

ตารางที่ 4.3 ความสัมพันธ์ส่วนบุคคลและพรรคการเมืองที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งสังกัด

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
1. ท่านมีความสนิทสนมกับผู้ใดมากที่สุด		
1. ผู้สมัครรับการเลือกตั้ง	17	5.7
2. ผู้นำชุมชน	45	15.0
3. หัวคะแนนเสียง	9	3.0
4. ข้าราชการในพื้นที่	71	23.7
5. ไม่รู้จักผู้ใดเลย	150	50.0
6. อื่น ๆ	8	2.7
2. ท่านตัดสินใจเลือกผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) โดยคำนึงถึง (โปรดจัดลำดับความสำคัญ)		
1. พอใจนโยบายของผู้สมัคร	69	23.0
2. พอใจผู้นำพรรค	75	25.0
3. พอใจผลงานที่ผ่านมาของผู้สมัคร	151	50.3
4. พอใจรูปร่างหน้าตา บุคลิกภาพของผู้สมัคร	5	1.7

กล่าวโดยสรุปในด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคลและพรรคการเมืองที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งสังกัดจะเห็นได้ว่าประชากรในกลุ่มนี้ ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยพบว่าไม่รู้จักผู้รับสมัคร

การเลือกตั้งเป็นส่วนใหญ่ แต่ได้รับข้อมูลส่วนบุคคลและข้อมูลของพรรคการเมืองจากสื่อ สารมวลชนประเภทวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ และการตัดสินใจลงคะแนนเสียง เลือกตั้งยังให้ความสนใจกับผลงานที่ผ่านมาของผู้สมัครโดยมีผู้นำพรรคการเมืองและ นโยบายทางการเมืองเป็นตัวแปรสำคัญ

ส่วนที่ 4 ผลของประชามติที่มีต่อพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้ง

ผลของประชามติมีความสำคัญในระบบการเมืองและมีผลต่อพฤติกรรมกรรมการเลือก ตั้งอย่างมาก ดังที่ฮันติงตัน (Huntington) กล่าวไว้แล้ว เนื่องจากผลของประชามติมีความ สำคัญต่อการสร้างสรรค์พฤติกรรมการเมือง และจะส่งผลต่อเป้าหมายในการพัฒนาการ ปกครองในระบบประชาธิปไตยโดยรวมในการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า(โปรดดูรายละเอียด ในตารางที่ 4.4 ประกอบ)

การออกแบบสอบถามมติมหาชน (โพลล์) มีส่วนต่อการลงคะแนนเสียงเลือก ตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ผู้ ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบว่ามีส่วนปานกลาง จำนวน 125 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 41.7 เปอร์เซ็นต์ ผู้ที่ตอบว่ามีส่วนเล็กน้อย จำนวน 75 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 25.0 เปอร์เซ็นต์ ผู้ที่ตอบว่ามีส่วนมาก จำนวน 71 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 23.7 เปอร์เซ็นต์ ส่วนผู้ที่ตอบว่าไม่มีส่วนเลย มีจำนวน 29 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 9.7 เปอร์เซ็นต์

ตารางที่ 4.4 ผลของประชามติที่มีต่อพฤติกรรมการเลือกตั้ง

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
1. การออกแบบสอบถามมติมหาชน (โพลล์) มีส่วนต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) หรือไม่		
1. มีส่วนมาก	71	23.7
2. มีส่วนปานกลาง	125	41.7
3. มีเล็กน้อย	75	25.0
4. ไม่มีเลย อื่น ๆ	29	9.7

ในส่วนของผลการสำรวจประชามติที่มีต่อพฤติกรรมการเลือกตั้ง พบว่าประชากรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าการออกแบบสอบถามสำรวจประชามติ (โพลล์) จะมีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในระดับปานกลาง เฉพาะอย่างยิ่งผลการสำรวจที่มีการนำเสนอโดยสื่อสารมวลชนทุกแขนง ทั้งวิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

ส่วนที่ 5 วิธีการรณรงค์ในการหาเสียงต่อพฤติกรรมการเลือกตั้ง

การรณรงค์หาเสียง ถือได้ว่าเป็นความพยายามของผู้สมัครรับเลือกตั้งและพรรคการเมืองต่าง ๆ ในการชักจูงให้ประชาชนไปเลือกตั้งให้กับตนเองหรือพรรคการเมือง

ของตน ซึ่งวิธีการรณรงค์หาเสียงมีหลายแนวทาง แต่ละแนวทางล้วนมีผลในการกระตุ้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองทั้งนั้น และมีผลในการชักนำหรือโน้มน้าวให้ประชาชนไปเลือกตั้งตามที่ตนคาดหวัง โดยผ่านการตัดสินใจลงคะแนนเสียงดังแนวคิดของดาวส์ (Downs) และฮันติงตัน (Huntington) ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า (โปรดดูรายละเอียดในตารางที่ 4.5 ประกอบ)

1. การรับทราบข่าวการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รับทราบข่าวการเลือกตั้งฯ ทางวิทยุ โทรทัศน์ จำนวน 158 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 52.7 เปอร์เซนต์ รองลงมาได้รับทราบข่าวการเลือกตั้งฯ โดยการโฆษณาและแผ่นพับหาเสียงของผู้สมัคร จำนวน 76 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 25.3 เปอร์เซนต์ รองลงมาเป็นหนังสือพิมพ์ จำนวน 41 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 13.7 เปอร์เซนต์ การรับทราบข่าวการเลือกตั้งฯ จากตัวผู้สมัครมาพบถึงบ้าน มีจำนวน 13 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 4.3 เปอร์เซนต์ ส่วนการรับทราบข่าวการเลือกตั้งฯ จากเพื่อนและญาติ มีจำนวน 9 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 3.0 เปอร์เซนต์ ส่วนการรับทราบข่าวการเลือกตั้งฯ จากการฟังผู้อื่นสนทนา มีจำนวน 3 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 1.0 เปอร์เซนต์

2. วิธีการหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าควรจะใช้วิธีโดยตรง (เคาะประตูบ้าน) มีจำนวน 109 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 36.3 เปอร์เซนต์ รองลงมาเป็นวิธีการปราศรัยบนเวที มีจำนวน 102 คน คิดเป็นอัตรา

ร้อยละ 34.0 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาเป็นวิธีการใช้โทรทัศน์, วิทยุ จำนวน 59 คน คิดเป็น อัตราร้อยละ 19.7 เปอร์เซ็นต์ ส่วนวิธีการปิดป้าย, สิ่งพิมพ์ จำนวน 30 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 10.0 เปอร์เซ็นต์

3. การสื่อสารที่มีผลในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิก สภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า การสื่อสารโดย ใช้วิทยุ โทรทัศน์ มีผลในการเลือกตั้งฯ มากที่สุด จำนวน 144 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 48.0 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาเป็นการใช้ป้ายโฆษณา แผ่นพับใบปลิว จำนวน 67 คน คิด เป็นอัตราร้อยละ 22.3 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาเป็นการใช้หนังสือพิมพ์ จำนวน 56 คน คิด เป็นอัตราร้อยละ 18.7 เปอร์เซ็นต์ ส่วนสื่อสารที่ได้จากการสำรวจประสามติ มีจำนวน 33 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 11.0 เปอร์เซ็นต์

ตารางที่ 4.5 วิธีการรณรงค์ในการหาเสียงต่อพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้ง

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
1. ท่านเคยได้รับทราบข่าวการเลือกตั้งผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานครและการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎร (ส.ส.) จากที่ใด		
1. หนังสือพิมพ์	41	13.7
2. วิทยุ โทรทัศน์	158	52.7
3. เพื่อนและญาติ	9	3.0
4. ฟังผู้อื่นสนทนา	3	1.0
5. โฆษณาและแผ่นพับหาเสียงของผู้สมัคร	76	25.3
6. จากตัวผู้สมัครมาพบถึงบ้าน	13	4.3

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
2. ท่านคิดว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ควรใช้วิธีหาเสียงใด มากที่สุด		
1. โดยตรง (เคาะประตูบ้าน)	109	36.3
2. ปราศรัยบนเวที	102	34.0
3. ปิดป้าย, สิ่งพิมพ์	30	10.0
4. โทรทัศน์, วิทยุ	59	19.7
3. ท่านคิดว่าสื่อสารแขนงใดที่มีผลในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) มากที่สุด		
1. หนังสือพิมพ์	56	18.7
2. ป้ายโฆษณา แผ่นพับ ใบปลิว	67	22.3
3. วิทยุ โทรทัศน์	144	48.0
4. จากการสำรวจประชามติ	33	11.0

โดยสรุปแล้ววิธีการที่ใช้รณรงค์ในการหาเสียงเลือกตั้งย่อมเกิดผลต่อพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงของประชากรกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งวิธีการดังกล่าวส่วนใหญ่จะปรากฏทางสื่อมวลชนประเภทวิทยุ โทรทัศน์ และรองลงมาคือจากแผ่นโฆษณาและแผ่นพับ หนังสือพิมพ์ในการหาเสียงของผู้สมัคร ส่วนวิธีการรณรงค์ประเภทอื่นสัมฤทธิ์ผลน้อยมาก

วิธีการนี้กลุ่มตัวอย่างเสนอว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรควรใช้ในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งมากที่สุด ควรเป็นวิธีหาเสียงโดยตรง (เคาะประตูบ้าน) และการปราศรัยบนเวที ส่วนการสื่อสารเห็นว่าควรใช้วิทยุ โทรทัศน์เป็นหลัก และไม่ควรใช้วิธีการสำรวจประชามติ(โพลล์)เป็นการชี้แนะ

ส่วนที่ 6 การเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับ

พฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครตามข้อสมมติฐาน

ในการศึกษาวิจัยเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ของประชาชนในเขตห้วยขวาง สามารถสรุปผลได้ดังนี้ (โปรดดูรายละเอียดในตารางที่ 4.6 ประกอบ)

1. ความพอใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มากกว่าการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย จำนวน 113 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 37.3 ผู้ที่ไม่เห็นด้วยมีจำนวน 72 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 24.0 ผู้ที่ไม่แน่ใจและเห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 52 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 17.3 ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งมี 11 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 3.7

2. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สามารถแก้ไขปัญหาในเขตพื้นที่ของท่านได้ดีกว่าผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่แสดงความไม่เห็นด้วย จำนวน 96 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 32.0 ส่วนผู้ที่เห็นด้วย จำนวน 76 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 25.3 ผู้ที่ไม่แน่ใจ จำนวน 70 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 23.3 ผู้ที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จำนวน 36 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 12.0 และผู้ที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งมีจำนวน 22 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 7.3

3. การรณรงค์หาเสียงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีความเข้มข้นน่าสนใจมากกว่าการรณรงค์หาเสียงของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย จำนวน 145 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 48.3 ผู้ที่ไม่เห็นด้วย จำนวน 54 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 18.0 ผู้ที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 49 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 16.3 ผู้ที่ไม่แน่ใจ จำนวน 46 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 15.3 ผู้ที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 6 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 2.0

4. นโยบายทางการเมืองของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีความน่าสนใจมากกว่านโยบายทางการเมืองของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วย จำนวน 121 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 40.3 ผู้ที่ไม่แน่ใจ จำนวน 66 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 22.0 ผู้ที่ไม่เห็นด้วยจำนวน 54 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 18.0 ผู้ที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 46 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 15.3 ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งมีจำนวน 13 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 4.3

5. การติดป้ายโฆษณาหาเสียงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีความน่าสนใจมากกว่าการติดป้ายโฆษณาหาเสียงของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยจำนวน 114 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 38.0 ผู้ที่ไม่เห็นด้วยจำนวน 62 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 20.7 มีผู้ที่เห็นด้วยอย่างยิ่งจำนวน 60 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 20.0 ผู้ที่ไม่แน่ใจ จำนวน 53 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 17.7 ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งมีเพียง 11 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 3.7

6. ความผูกพันกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีมากกว่าผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความไม่เห็นด้วย จำนวน 107 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 35.7 ผู้ที่มีความเห็นด้วย จำนวน 63 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 21.0 ผู้ที่ไม่แน่ใจ จำนวน 61 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 20.3 ผู้ที่มีความเห็นด้วยอย่างยิ่งจำนวน 44 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 14.7 ผู้ที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 25 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 8.3

7. ความพอใจกับคำขวัญหรือสโลแกนในการหาเสียงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีความพอใจมากกว่าคำขวัญหรือสโลแกนในการหาเสียงของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย จำนวน 94 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 31.3 ผู้ที่มีความไม่เห็นด้วย จำนวน 90 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 30.0 ผู้ที่มีความไม่แน่ใจ จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 ผู้ที่มีความเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 33 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 11.0 ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 2 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 0.7

8. การให้ความสำคัญการเมืองในระดับชาติ (เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) มากกว่าการเมืองในระดับท้องถิ่น (เลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย จำนวน 101 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 33.7 ผู้ที่ไม่เห็นด้วย จำนวน 81 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 27.0 ผู้ที่มีความเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 73 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 24.7 ผู้ที่ไม่แน่ใจ จำนวน 33 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 11.0 ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 12 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 4.0

9. การหาเสียงโดยใช้สื่อสารมวลชนในรูปแบบแปลกใหม่ ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีความน่าสนใจมากกว่าในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

นคร ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย จำนวน 141 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 47.0 ผู้ที่ไม่แน่ใจ จำนวน 63 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 21.0 ผู้ที่ไม่เห็นด้วย จำนวน 60 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 20.0 ผู้ที่มีความเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 34 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 11.3 ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 2 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 0.7

10. การปราศรัยหาเสียงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีความน่าสนใจมากกว่าการปราศรัยหาเสียงของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย จำนวน 123 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 41.0 ผู้ที่มีความไม่เห็นด้วย จำนวน 65 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 21.7 ผู้ที่ไม่แน่ใจ จำนวน 62 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 20.7 ผู้ที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 42 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 14.0 ส่วนผู้ที่ไม่เห็น ด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 8 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 2.7

11. ความชอบในการไปฟังการหาเสียงของ ผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีมากกว่าไปฟังการหาเสียงของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย จำนวน 105 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 35.0 ผู้ที่มีความไม่เห็น ด้วย จำนวน 75 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 25.0 ผู้ที่ไม่แน่ใจ จำนวน 61 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 20.3 ผู้ที่มีความเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 45 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 15.0 ผู้ที่ มีความไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 14 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 4.7

12. ความชอบในการสนทนาปัญหาทางการเมือง ของสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรมีมากกว่าการสนทนาปัญหาทางการเมืองของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้ ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย จำนวน 129 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 43.0 ผู้ที่ไม่เห็นด้วย จำนวน 57 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 19.0 ผู้ที่มีความไม่แน่ใจ จำนวน 53

คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 17.7 ผู้ที่เห็นด้วยอย่างยิ่งจำนวน 48 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 16.0 ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งมีจำนวน 13 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 4.3

13. ในเรื่องความสนิทสนมกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีมากกว่าผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความไม่เห็นด้วย จำนวน 113 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 37.7 ส่วนผู้ที่มีความไม่แน่ใจ จำนวน 64 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 21.3 ผู้ที่มีความเห็นด้วย จำนวน 63 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 21.0 ผู้ที่มีความไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 37 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 12.3 ส่วนผู้ที่มีความเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 23 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 7.7

14. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามารถปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ ได้รวดเร็ว กว่าผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความไม่เห็นด้วย จำนวน 103 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 34.3 ผู้ที่มีความเห็นด้วยจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 ผู้ที่มีความไม่แน่ใจ จำนวน 63 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 21.0 ผู้ที่มีความเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 34 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 11.3 ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 28 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 9.3

15. การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีการใช้เงินซื้อเสียง มีมากกว่าการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 153 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 51.0 ผู้ที่มีความเห็นด้วยจำนวน 71 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 23.7 ผู้ที่มีความไม่แน่ใจ จำนวน 44 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 14.7 ผู้ที่ไม่เห็นด้วย จำนวน 19 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 6.3 ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 13 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 4.3

16. การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใช้เงินซื้อเสียง มีจำนวนเงินสูงกว่า การเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นด้วย อย่างยิ่ง จำนวน 154 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 51.3 ผู้ที่มีความเห็นด้วย จำนวน 66 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 22.0 ผู้ที่ไม่แน่ใจ จำนวน 46 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 15.3 ผู้ที่ไม่เห็นด้วย จำนวน 20 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 6.7 ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 14 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 4.7

นอกจากนั้นการใช้เงินซื้อเสียงในการเลือกตั้ง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า มีจำนวนเงินซื้อเสียงในแต่ละเสียงสูงกว่าการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครสืบเนื่องมาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมืองใด ได้รับเลือกตั้งจากประชาชนมีจำนวนมากกว่าพรรคการเมืองอื่น สามารถทำให้เป็นแกนนำในการจัดตั้งคณะรัฐบาล ส่วนการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร แม้ว่าพรรคการเมืองใดได้รับการเลือกตั้ง แต่อำนาจการบริหารของผู้ว่า ราชการกรุงเทพมหานครยังอยู่ภายใต้อำนาจของกระทรวงมหาดไทยและรัฐบาล อันเป็นสาเหตุหนึ่งในเรื่องการซื้อเสียงที่มีการใช้เงินในจำนวนที่สูงกว่า

ในการเลือกตั้งทุกครั้งที่ผ่านมาของประเทศไทยได้ปรากฏการกล่าวถึงการจ่ายเงินซื้อเสียง ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า การซื้อเสียงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีความเข้มข้นมากกว่าการซื้อเสียงในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร อันเนื่องมาจากการซื้อเสียงในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งทั่วประเทศ ส่วนการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นเพียงการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นกรุงเทพมหานครเท่านั้น ซึ่งการเลือกตั้งสมาชิกสภา

ผู้แทนราษฎรจะส่งผลในการปกครองและบริหารประเทศโดยรวม การแข่งขันเพื่อที่จะได้
รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จึงน่าจะมีความเข้มข้นมากกว่าในการเลือก
ตั้งของกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.6 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับ

พฤติกรรมการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1.	ท่านพอใจในการเลือกตั้ง ส.ส. มากกว่าการเลือกตั้งผู้ว่าฯ	52 คน 17.3%	113 คน 37.3%	52 คน 17.3%	72 คน 24.0%	11 คน 3.7%
2.	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า ส.ส. สามารถแก้ไขปัญหาในเขตพื้นที่ ของท่านได้ดีกว่าผู้ว่าฯ	36 คน 12.0%	76 คน 25.3%	70 คน 23.3%	96 คน 32.0%	22 คน 7.3%
3.	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าการณรงค์ หาเสียงของ ส.ส. มีความเข้มข้น น่าสนใจมากกว่าการณรงค์หา เสียงของผู้ว่าฯ	49 คน 16.3%	145 คน 48.3%	46 คน 15.3%	54 คน 18.0%	6 คน 2.0%
4.	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่านโยบาย ทางการเมืองของ ส.ส. มีความน่า สนใจมากกว่านโยบายทางการเมือง ของผู้ว่าฯ	46 คน 15.3%	121 คน 40.3%	66 คน 22.0%	54 คน 18.0%	13 คน 4.3%
5.	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าการติดป้าย โฆษณาหาเสียงของ ส.ส. มีความ น่า สนใจมากกว่าการติดป้าย โฆษณาหาเสียงของผู้ว่าฯ	60 คน 20.0%	114 คน 38.0%	53 คน 17.7%	62 คน 20.7%	11 คน 3.7%
6.	ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าท่านมี ความผูกพันธักกับ ส.ส. มากกว่า ผู้ ว่าฯ	44 คน 14.7%	63 คน 21.0%	61 คน 20.3%	107 คน 35.7%	25 คน 8.3%

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
7.	ท่านพอใจกับคำขวัญหรือสโลแกนในการหาเสียงของ ส.ส. มากกว่าคำขวัญหรือสโลแกนในการหาเสียงของผู้ว่าฯ	33 คน 11.0%	94 คน 31.3%	81 คน 27.0%	90 คน 30.0%	2 คน 0.7%
8.	ท่านให้ความสำคัญการเมืองในระดับชาติ(เลือกตั้ง ส.ส.)มากกว่าการเมืองในระดับท้องถิ่น (เลือกตั้งผู้ว่าฯ)	73 คน 24.7%	101 คน 33.7%	33 คน 11.0%	81 คน 27.0%	12 คน 4.0%
9.	การหาเสียงโดยใช้สื่อสารมวลชนในรูปแบบแปลกใหม่ในการเลือกตั้ง ส.ส. มีความ น่าสนใจมากกว่าในการเลือกตั้งผู้ว่าฯ	34 คน 11.3%	141 คน 47.0%	63 คน 21.0%	60 คน 20.0%	2 คน 0.7%
10.	การปราศรัยหาเสียงของ ส.ส. มีความ น่าสนใจมากกว่าการปราศรัยหาเสียงของผู้ว่าฯ	42 คน 14.0%	123 คน 41.0%	62 คน 20.7%	65 คน 21.7%	8 คน 2.7%
11.	ท่านชอบไปฟังการหาเสียงของผู้สมัคร ส.ส. มากกว่าไปฟังการหาเสียงของผู้ว่าฯ	45 คน 15.0%	105 คน 35.0%	61 คน 20.3%	75 คน 25.0%	14 คน 4.7%
12.	ท่านชอบสนทนาปัญหาทางการเมืองของ ส.ส.มากกว่าการสนทนาปัญหาทางการเมืองของผู้ว่าฯ	48 คน 16.0%	129 คน 43.0%	53 คน 17.7%	57 คน 19.0%	13 คน 4.3%
13.	ท่านมีความสนิทสนมกับ ส.ส. มากกว่าผู้ว่าฯ	23 คน 7.7%	63 คน 21.0%	64 คน 21.3%	113 คน 37.7%	37 คน 12.3%
14.	ท่านคิดว่า ส.ส.สามารถปฏิบัติงานในด้านต่างๆ ได้รวดเร็วกว่าผู้ว่าฯ	34 คน 11.3%	72 คน 24.0%	63 คน 21.0%	103 คน 34.3%	28 คน 9.3%
15.	ท่านคิดว่าการเลือกตั้ง ส.ส. มีการใช้เงินซื้อเสียงมากกว่าการเลือกตั้งผู้ว่าฯ	153 คน 51.0%	71 คน 23.7%	44 คน 14.7%	19 คน 6.3%	13 คน 4.3%

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
16.	ท่านคิดว่าการเลือกตั้ง ส.ส. ใช้ เงินซื้อเสียงมีจำนวนเงินสูงกว่า การเลือกตั้งผู้ว่า	154 คน 51.3%	66 คน 22.0%	46 คน 15.3%	20 คน 6.7%	14 คน 4.7%

การวิเคราะห์เพื่อพิสูจน์สมมุติฐานข้อที่ 1

ตารางที่ 4.7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคม (เพศ) ซึ่งเป็นตัวแปรในการศึกษา
เรื่องความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการ
การกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

เพศ	ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร			รวม
	ระดับความคิดเห็น			ระดับความคิดเห็น			
	น้อย	มาก	รวม	น้อย	มาก	รวม	
ชาย	4 (2.5)	56 (34.6)	60	68 (42.0)	34 (21.0)	102	162 (54.0)
หญิง	1 (0.7)	33 (23.9)	34	87 (63.0)	17 (12.3)	104	138 (46.0)
รวม	5 (1.7)	89 (29.7)	94	155 (51.7)	51 (17.0)	206	300 (100.0)

Chi = 13.9085 D.F. = 3 Sig = .0030

จากตารางที่ 4.7 แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคม (ความแตกต่างในเรื่องเพศ) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่าเพศชายมีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากกว่าเพศหญิง กล่าวคือ เพศชายมีระดับความคิดเห็นในการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งคิดเป็นร้อยละ 34.6 ส่วนเพศหญิงมีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 23.9 ตามลำดับ

ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคม (ความแตกต่างในเรื่องเพศ) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าเพศชายมีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรน้อยกว่า คิดเป็นร้อยละ 42.0 ส่วนเพศหญิงมีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคิดเป็นร้อยละ 63.0

เมื่อทำการทดสอบสมมุติฐาน ปรากฏว่า ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 13.9085 ค่า D.F. = 3 และค่านัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .0030 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 แสดงว่าปัจจัยทางสังคม(ความแตกต่างในเรื่องเพศ)มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียง โดยประชาชนกรุงเทพมหานคร (พื้นที่เขตห้วยขวาง) ให้ความสำคัญต่อการเลือกตั้งในระดับชาติคือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีจำนวน 206 คน มากกว่าการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น คือการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งมีจำนวน 94 คน

ตารางที่ 4.8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคม (ด้านอายุ) ซึ่งเป็นตัวแปรในการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

อายุ (ปี)	ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร			รวม
	ระดับความคิดเห็น			ระดับความคิดเห็น			
	น้อย	มาก	รวม	น้อย	มาก	รวม	
18-25	2 (2.5)	20 (25.0)	22	45 (56.3)	13 (16.3)	58	80 (26.7)
26-30	-	17 (25.4)	17	40 (59.7)	10 (14.9)	50	67 (22.3)
31-35	1 (1.6)	28 (43.8)	29	26 (40.6)	9 (14.1)	35	64 (21.3)
36-40	2 (4.9)	14 (34.1)	16	19 (46.3)	6 (14.6)	25	41 (13.7)
41 ปีขึ้นไป	-	10 (20.8)	10	25 (52.1)	13 (27.1)	38	48 (16.0)
รวม	5 (1.7)	89 (29.7)	94	155 (51.7)	51 (17.0)	206	300 (100.0)

Chi = 18.0394 D.F. = 12 Sig = .1145

จากข้อมูลในตารางที่ 4.8 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคม (ความแตกต่างในเรื่องอายุ) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ที่มีอายุระหว่าง 31-35 ปี มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.8 รองลงมาคือผู้ที่มีอายุระหว่าง 36-40 ปี มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 34.1 ผู้ที่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี มีระดับความคิดเห็น คิดเป็น 25.4 ผู้ที่มีอายุระหว่าง 18-25 ปี มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 25.0 ส่วนผู้มีอายุ 41 ปีขึ้นไปมีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 20.8 ตามลำดับ

ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคม (ความแตกต่างในเรื่องอายุ) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่า ผู้ที่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งน้อยกว่ากลุ่มอายุอื่น ๆ กล่าวคือ ผู้ที่มีอายุ 26-30 มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 59.7 รองลงมาคือผู้ที่มีอายุ 18-25 ปี มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 56.3 ผู้ที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 52.1 ผู้ที่มีอายุระหว่าง 36-40 ปี มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 46.3 และผู้ที่มีอายุระหว่าง 31-35 ปี มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 40.6 ตามลำดับ

เมื่อทำการทดสอบสมมุติฐานปรากฏว่าค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 18.0394 ค่า D.F. = 12 และค่านัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .1145 ซึ่งสูงกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคม (การศึกษา) ซึ่งเป็นตัวแปรในการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียง เลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

การศึกษา	ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร			รวม
	ระดับความคิดเห็น			ระดับความคิดเห็น			
	น้อย	มาก	รวม	น้อย	มาก	รวม	
ป.1-ป.7	-	4 (17.4)	4	14 (60.9)	5 (21.7)	19	23(7.7)
ม.1-ม.3	3 (7.3)	8 (19.5)	11	25 (61.0)	5 (12.2)	30	41(13.7)
ม.4-ม.6	2 (2.4)	23 (27.1)	25	44 (51.8)	16 (18.8)	60	85(28.3)
อนุปริญญา	-	15 (31.9)	15	21 (44.7)	11 (23.4)	32	47(15.7)
ปริญญาตรี	-	36 (37.9)	36	46 (48.4)	13 (13.7)	59	95(31.7)
ปริญญาโท ขึ้นไป	-	3 (33.3)	3	5 (55.6)	1 (11.1)	6	9(3.0)
รวม	5 (1.7)	89 (29.7)	94	155 (51.7)	51 (11.0)	206	300 (100.0)

Chi = 20.7588 D.F. = 15 Sig = .1447

จากข้อมูลในตารางที่ 4.9 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคม (ระดับการศึกษา)กับพฤติกรรมการใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่าผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ กล่าวคือ ผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีระดับความคิดเห็นมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 37.9 รองลงมาคือผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 33.3 ผู้ที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา มีระดับความคิดเห็นคิดเป็น 31.9 ผู้มีการศึกษาระดับ ม.4-ม.6 มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 27.1 ส่วนผู้มีการศึกษาระดับ ป.1-ป.7 มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 17.4 ตามลำดับ

ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคม (ระดับการศึกษา) กับพฤติกรรมการใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับ ม.1-ม.3 มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ กล่าวคือ ผู้ที่มีการศึกษาระดับ ม.1-ม.3 มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 61.0 รองลงมาคือผู้ที่มีการศึกษาระดับ ป.1-ป.7 มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 60.9 ผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปมีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 55.6 ผู้ที่มีการศึกษาระดับ ม.4-ม.6 มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 51.8 ผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 48.4 และผู้ที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 44.7 ตามลำดับ

เมื่อทำการทดสอบสมมุติฐาน ปรากฏว่า ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 20.7588 ค่า D.F. = 15 และค่านัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .1447 ซึ่งสูงกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 แสดงว่าระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคม (อาชีพ) ซึ่งเป็นตัวแปรในการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

อาชีพ	ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร			รวม
	ระดับความคิดเห็น			ระดับความคิดเห็น			
	น้อย	มาก	รวม	น้อย	มาก	รวม	
ข้าราชการ	-	31 (33.7)	31	50 (54.3)	11 (12.0)	61	92 (30.7)
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2 (8.0)	7 (28.0)	9	7 (28.0)	9 (36.0)	16	25(8.3)
นักธุรกิจ	-	2 (10.0)	2	14 (70.0)	4 (20.0)	18	20(6.7)

อาชีพ	ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร			รวม
	ระดับความคิดเห็น			ระดับความคิดเห็น			
	น้อย	มาก	รวม	น้อย	มาก	รวม	
นิสิตนักศึกษา	1 (5.3)	4 (21.1)	5	10 (52.6)	4 (21.1)	14	19(6.3)
พ่อค้า-แม่ค้ารายย่อย	-	8 (32.0)	8	10 (40.0)	7 (28.0)	17	25(8.3)
ลูกจ้าง	2 (1.7)	37 (32.2)	39	61 (53.0)	15 (13.0)	76	115 (38.3)
อื่น ๆ	-	-	-	3 (75.0)	1 (25.0)	4	4(1.3)
รวม	5 (1.7)	89 (29.7)	94	155 (51.7)	51 (17.0)	206	300 (100.0)

Chi = 30.1594 D.F. = 18 Sig = .0359

จากข้อมูลในตารางที่ 4.10 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคม (ความแตกต่างกันเรื่องการประกอบอาชีพ) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้มีข้าราชการมีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่นๆ กล่าวคือ ผู้ที่เป็นข้าราชการมีระดับความคิดเห็นมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 33.7 รองลงมา

คือผู้ประกอบการอาชีพลูกจ้าง มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 32.2 ผู้ที่มีอาชีพพ่อค้า-แม่ค้ารายย่อยมีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 32.0 ผู้ที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 23.0 นิสิตนักศึกษา มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 21.1 ส่วนนักธุรกิจ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 10.0 ตามลำดับ

ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคม (ความแตกต่างกันในเรื่องการประกอบอาชีพ) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าผู้ที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 75.0 รองลงมาคือผู้ที่มีอาชีพนักธุรกิจ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 70.0 ผู้ที่มีอาชีพข้าราชการ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 54.3 ผู้ที่มีอาชีพลูกจ้างมีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 53.0 นิสิตนักศึกษา มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 52.6 และผู้ที่มีอาชีพพ่อค้า-แม่ค้ารายย่อย มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 40.0 และผู้ที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 28.0 ตามลำดับ

เมื่อทำการทดสอบสมมุติฐาน ปรากฏว่า ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 30.1594 ค่า D.F. = 18 และค่านัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .0359 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 แสดงว่าอาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียง โดยประชาชนกรุงเทพมหานคร (พื้นที่เขตห้วยขวาง) ให้ความสำคัญต่อการเลือกตั้งในระดับชาติคือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีจำนวน 206 คน มากกว่าการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น คือการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งมีจำนวน 94 คน

ตารางที่ 4.11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (รายได้) ซึ่งเป็นตัวแปร
ในการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สิทธิลงคะแนนเสียง
เลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

รายได้ (บาท)	ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร			รวม
	ระดับความคิดเห็น			ระดับความคิดเห็น			
	น้อย	มาก	รวม	น้อย	มาก	รวม	
ต่ำกว่า 3,000	-	7 (23.3)	7	17 (56.7)	6 (20.0)	23	30 (10.0)
3,001-6,000	2(2.7)	19 (26.0)	21	42 (57.5)	10 (13.7)	52	73 (24.3)
6,001-10,000	3(3.0)	37 (37.0)	40	49 (49.0)	11 (11.0)	60	100 (33.0)
10,001-15,000	-	14 (31.1)	14	20 (44.4)	11 (24.4)	31	45 (15.0)
15,001-20,000	-	8 (22.2)	8	20 (55.6)	8 (22.2)	28	36 (12.0)
20,000 ขึ้นไป	-	4 (25.0)	4	7 (43.8)	5 (31.3)	12	16 (5.3)
รวม	5 (1.7)	89 (29.7)	94	155 (51.7)	51 (17.0)	206	300 (100.0)

Chi = 15.2767 D.F. = 15 Sig = .4316

จากข้อมูลในตารางที่ 4.11 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ (ความแตกต่างกันในเรื่องของรายได้) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้มีรายได้ระหว่าง 6,001-10,000 บาท มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ กล่าวคือ ผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 6,001-10,000 บาท มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 37.0 รองลงมาคือผู้มีรายได้ระหว่าง 3,001-6,000 บาท มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 26.0 ผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท มีระดับความคิดเห็นคิดเป็น 31.1 ผู้มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 22.2 ส่วนผู้มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 23.3 ผู้ที่มีรายได้ 20,000 บาทขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 25.0 ตามลำดับ

ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ (ความแตกต่างในเรื่องของรายได้) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 3,001-6,000 บาท มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ กล่าวคือ ผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 3,001-6,000 บาท มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 57.5 รองลงมาคือผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 56.7 ผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 55.6 ผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 6,001-10,000 บาท มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 49.0 ผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 10,001-

15,000 บาท มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 44.4 และผู้ที่มีรายได้ 20,000 บาทขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 43.8 ตามลำดับ

เมื่อทำการทดสอบสมมุติฐาน ปรากฏว่า ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 15.2767 ค่า D.F. = 15 และค่านัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .4316 ซึ่งสูงกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 แสดงว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องความสำคัญทางการเมือง (เหตุผลในการตัดสินใจ) ซึ่งเป็นตัวแปรในการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

การตัดสินใจ	ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร			รวม
	ระดับความคิดเห็น			ระดับความคิดเห็น			
	น้อย	มาก	รวม	น้อย	มาก	รวม	
ตามเพื่อนฝูง	1 (12.5)	-	1	5 (62.5)	2 (25.0)	7	8 (2.7)
ตามครอบครัว	-	3 (16.7)	3	12 (66.7)	3 (16.7)	15	18 (6.0)

การตัดสินใจ	ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร			รวม
	ระดับความคิดเห็น			ระดับความคิดเห็น			
	น้อย	มาก	รวม	น้อย	มาก	รวม	
ปรึกษาผู้อื่น	1 (1.4)	22 (30.6)	23	41 (56.9)	8 (11.1)	49	72 (24.0)
ตามความคิดเห็น ของตนเอง	3 (1.5)	64 (31.7)	67	97 (48.0)	38 (18.8)	135	202 (67.3)
รวม	5 (1.7)	89 (29.7)	94	155 (51.7)	51 (17.0)	206	300 (100.0)

Chi = 13.7363 D.F. = 9 Sig = .1320

จากข้อมูลในตารางที่ 4.12 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องความ
สำนึกในทางการเมือง(เหตุผลในการตัดสินใจ)กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียง
เลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ที่ตัดสินใจด้วยความเห็นของตนเอง มี
ระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
มากกว่ากลุ่มอื่นๆ กล่าวคือ ผู้ที่ตัดสินใจด้วยความเห็นของตนเอง มีระดับความคิดเห็น
คิดเป็นร้อยละ 31.7 รองลงมาคือผู้ที่ปรึกษาผู้อื่น มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ
30.6 ผู้ที่ตัดสินใจตามครอบครัว มีระดับความคิดเห็นคิดเป็น 16.7 ตามลำดับ

ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องความสำนึกในทางการเมือง (เหตุผลในการตัดสินใจ) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าผู้ที่ตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามครอบครัว มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ กล่าวคือ ผู้ที่ตัดสินใจตามครอบครัว มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาคือผู้ที่ตัดสินใจตามเพื่อนฝูง มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 62.5 ผู้ที่ปรึกษาผู้อื่น มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 56.9 ผู้ที่ตัดสินใจตามความคิดเห็นของตนเอง มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 43.0 ตามลำดับ

เมื่อทำการทดสอบสมมุติฐาน ปรากฏว่า ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 13.7363 ค่า D.F. = 9 และค่านัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .1320 ซึ่งสูงกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 แสดงว่าความสำนึกในทางการเมือง (เหตุผลในการตัดสินใจ) มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องความผูกพันทางการเมือง (ความสนิทสนม) มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ความสนิทสนม	ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร			รวม
	ระดับความคิดเห็น			ระดับความคิดเห็น			
	น้อย	มาก	รวม	น้อย	มาก	รวม	
ผู้สมัครรับการเลือกตั้ง	-	3 (17.6)	3	12 (70.6)	2(11.8)	14	17 (5.7)
ผู้นำชุมชน	3(6.7)	9 (20.0)	12	22 (48.9)	11 (24.4)	33	45 (15.0)
หวัะคะแนนเสียง	-	2 (22.2)	2	6 (66.7)	1(11.1)	7	9 (3.0)
ข้าราชการในพื้นที่	2(2.8)	17 (23.9)	19	30 (42.3)	22 (31.0)	52	71 (23.7)
ไม่รู้จักผู้ใดเลย	-	55 (36.7)	55	80 (53.3)	15 (10.0)	95	150 (50.0)
อื่น ๆ	-	3 (37.5)	3	5 (62.5)	-	5	8 (2.7)
รวม	5(1.7)	89 (29.7)	94	155 (51.7)	51 (17.0)	206	300 (100.0)

Chi = 35.1153 D.F. = 15 Sig = .0023

จากข้อมูลในตารางที่ 4.13 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องความผูกพัน (ความสนิทสนม) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความสนิทสนมกับบุคคลอื่น ๆ มีระดับความคิดเห็นมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ กล่าวคือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความสนิทสนมกับบุคคลอื่น ๆ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 37.5 ผู้ที่ไม่รู้จักผู้ใดเลย มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 23.9 ผู้ที่มีความสนิทสนมกับหัวหน้าคะแนนเสียง มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 20.0 ผู้ที่มีความสนิทสนมกับผู้สมัครรับการเลือกตั้ง มีระดับความคิดเห็นคิดเป็น 17.6 ตามลำดับ

ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องความผูกพันทางการเมือง (ความสนิทสนม) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าผู้ที่มีความสนิทสนมกับผู้สมัครรับการเลือกตั้งน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ กล่าวคือ ผู้ที่มีความสนิทสนมกับผู้สมัครรับการเลือกตั้งน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.7 ผู้ที่มีความสนิทสนมกับบุคคลอื่น ๆ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 62.5 ผู้ที่ไม่รู้จักผู้ใดเลย มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 53.3 ผู้ที่มีความสนิทสนมกับผู้นำชุมชน มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 48.9 ผู้ที่มีความสนิทสนมกับข้าราชการในพื้นที่ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 42.3 ตามลำดับ

เมื่อทำการทดสอบสมมุติฐาน ปรากฏว่า ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 35.1153 ค่า D.F. = 15 และค่านัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .0023 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 แสดงว่าความผูกพัน(ความสนิทสนม)มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียง โดยประชาชนกรุงเทพมหานคร (พื้นที่เขต

ห่วยขวาง) ให้ความสำคัญต่อการเลือกตั้งในระดับชาติคือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีจำนวน 206 คน มากกว่าการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น คือการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งมีจำนวน 94 คน

ตารางที่ 4.14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องความรู้สึกที่มีต่อบุคลิกภาพของผู้สมัครรับการเลือกตั้ง (ความพอใจ) ซึ่งเป็นตัวแปรในการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ความพอใจ	ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร			รวม
	น้อย	มาก	รวม	น้อย	มาก	รวม	
พอใจนโยบายผู้สมัคร	2 (2.9)	26 (37.7)	28	31 (44.9)	10 (14.5)	41	69 (23.0)
พอใจผู้นำพรรค	-	13 (17.3)	13	38 (50.7)	24 (32.0)	62	75 (25.0)
พอใจผลงานที่ผ่านมา ของผู้สมัคร	2 (1.3)	49 (32.5)	51	85 (56.3)	15 (9.9)	100	151 (50.3)
พอใจรูปร่างหน้าตา บุคลิกภาพของผู้สมัคร	1 (20.0)	1 (20.0)	2	1 (20.0)	2 (40.0)	3	5 (1.7)
รวม	5 (1.7)	89 (29.7)	94	155 (51.7)	51 (17.0)	206	300 (100.0)

Chi = 36.3481 D.F. = 9 Sig = .00003

จากข้อมูลในตารางที่ 4.14 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องความรู้สึกที่มีต่อบุคลิกภาพของผู้สมัครรับการเลือกตั้ง (ความพอใจ) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้มีความพอใจนโยบายผู้สมัคร มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ กล่าวคือ ผู้ที่มีความพอใจนโยบายผู้สมัคร มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 37.7 รองลงมาคือผู้มีความพอใจผลงานที่ผ่านมาของผู้สมัคร มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 32.5 ผู้ที่มีความพอใจในรูปร่างหน้าตาของ บุคลิกภาพของผู้สมัคร มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 20.0 ผู้มีความพอใจผู้นำพรรค มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 17.3 ตามลำดับ

ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องความรู้สึกที่มีต่อบุคลิกภาพของผู้รับสมัครการเลือกตั้ง (ความพอใจ) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าผู้ที่มีความพอใจผลงานที่ผ่านมาของผู้สมัครมีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ กล่าวคือ ผู้ที่มีความพอใจผลงานที่ผ่านมาของผู้สมัคร มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 56.3 รองลงมาคือผู้ที่มีความพอใจผู้นำพรรค มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 50.7 ผู้ที่มีความพอใจนโยบายผู้สมัคร มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 44.9 ผู้ที่มีความพอใจรูปร่างหน้าตาบุคลิกภาพของผู้สมัครมีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 20.0 ตามลำดับ

เมื่อทำการทดสอบสมมติฐาน ปรากฏว่า ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 36.3481 ค่า D.F. = 9 และค่านัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .00003 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 แสดงว่าความพึงพอใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม

ของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียง โดยประชาชนกรุงเทพมหานคร (พื้นที่เขตห้วยขวาง) ให้ความสำคัญต่อการเลือกตั้งในระดับชาติคือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีจำนวน 206 คน มากกว่าการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น คือการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งมีจำนวน 94 คน

ตารางที่ 4.15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องการชี้้นำของการสำรวจความนิยมหยั่งเสียงประชามติ (แบบสอบถามมติมหาชนหรือโพลล์) ซึ่งเป็นตัวแปรในการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

การออกแบบสอบถาม มติมหาชน (โพลล์)	ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร			รวม
	ระดับความคิดเห็น			ระดับความคิดเห็น			
	น้อย	มาก	รวม	น้อย	มาก	รวม	
มีส่วนมาก	-	14 (19.7)	14	37 (52.1)	20 (28.2)	57	71 (23.7)
มีส่วนปานกลาง	3 (2.4)	35 (28.0)	38	71 (56.8)	16 (12.8)	87	125 (41.7)

การออกแบบสอบถาม มติมหาชน (โพลล์)	ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร			รวม
	ระดับความคิดเห็น			ระดับความคิดเห็น			
	น้อย	มาก	รวม	น้อย	มาก	รวม	
มีส่วนเล็กน้อย	2 (2.7)	25 (33.3)	27	34 (45.3)	14 (18.7)	48	75 (25.0)
ไม่มีเลย	-	15 (51.7)	15	13 (44.8)	1 (3.4)	14	29(9.7)
รวม	5 (1.7)	89 (29.7)	94	155 (51.7)	51 (17.0)	206	300 (100.0)

Chi = 21.3490 D.F. = 9 Sig = .0111

จากข้อมูลในตารางที่ 4.15 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องการชี้้นำของการสำรวจความนิยมหยั่งเสียงประชามติ (แบบสอบถามมติมหาชน หรือโพลล์) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่า การออกแบบสอบถามมติมหาชนหรือโพลล์ไม่มีส่วนในการตัดสินใจ มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ กล่าวคือ การออกแบบสอบถามมติมหาชนหรือโพลล์ไม่มีส่วนในการตัดสินใจ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 51.7 รองลงมาคือมีส่วนต่อการตัดสินใจเล็กน้อย มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 33.3 มีส่วนปานกลาง มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 28.0 มีส่วนต่อการตัดสินใจมาก มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 19.7 ตามลำดับ

ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการชี้หน้าของการสำรวจความนิยมหยั่งเสียงประมัตติ (แบบสอบถามมติมหาชนหรือโพลล์) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าการออกแบบสอบถามมติมหาชนหรือโพลล์มีส่วนในการตัดสินใจปานกลาง มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ กล่าวคือ การออกแบบสอบถามมติมหาชนหรือโพลล์มีส่วนในการตัดสินใจปานกลาง มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 56.8 มีส่วนต่อการตัดสินใจมาก มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 52.1 ไม่มีส่วนต่อการตัดสินใจเลย มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 44.8 และมีส่วนต่อการตัดสินใจเล็กน้อย มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 45.3 ตามลำดับ

เมื่อทำการทดสอบสมมุติฐาน ปรากฏว่า ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 21.3490 ค่า D.F. = 9 และค่านัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .0111 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 แสดงว่าการชี้หน้าของการสำรวจความนิยมหยั่งเสียงประชามติหรือการออกแบบสอบถามมติมหาชนหรือโพลล์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียง โดยประชาชนกรุงเทพมหานคร (พื้นที่เขตห้วยขวาง) ให้ความสำคัญต่อการเลือกตั้งในระดับชาติคือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีจำนวน 206 คน มากกว่าการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น คือการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งมีจำนวน 94 คน

การวิเคราะห์เพื่อพิสูจน์สมมุติฐานข้อที่ 2

ตารางที่ 4.16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการรณรงค์หาเสียง (วิธีการหาเสียง)

ซึ่งเป็นตัวแปรในการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สิทธิลง

คะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาผู้แทน

ราษฎร

วิธีการหาเสียง	ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร			รวม
	ระดับความคิดเห็น			ระดับความคิดเห็น			
	น้อย	มาก	รวม	น้อย	มาก	รวม	
โดยตรง (เคาะประตูบ้าน)	2 (1.8)	36 (33.0)	38	54 (49.5)	17 (15.6)	71	109 (36.3)
ปราศรัยบนเวที	-	24 (23.5)	24	60 (58.8)	18 (17.6)	78	102 (34.0)
ปิดป้าย, สิ่งพิมพ์	3 (10.0)	9 (30.0)	12	12 (40.0)	6 (20.0)	18	30(10.0)
โทรทัศน์, วิทยุ	-	20 (33.9)	20	29 (49.2)	10 (16.9)	39	59(19.7)
รวม	5 (1.7)	89 (29.7)	94	155 (51.7)	51 (17.0)	206	300 (100.0)

Chi = 19.5484 D.F. = 9 Sig = .0209

จากข้อมูลในตารางที่ 4.16 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการรณรงค์หาเสียง (วิธีการหาเสียง) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่าการหาเสียงโดยใช้โทรทัศน์ วิทยุ มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ กล่าวคือ การหาเสียงโดยใช้โทรทัศน์ วิทยุ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 33.9 รองลงมาคือวิธีการโดยตรง (เคาะประตูบ้าน) มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 33.0 การใช้สื่อโดยการปิดป้าย, สิ่งพิมพ์ มีระดับความคิดเห็น คิดเป็น 30.0 การปราศรัยบนเวที มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 23.5 ตามลำดับ

ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการรณรงค์หาเสียง (วิธีการหาเสียง) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าการปราศรัยบนเวที มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ กล่าวคือ การปราศรัยบนเวที มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 58.8 รองลงมาคือวิธีการโดยตรง (เคาะประตูบ้าน) มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 49.5 การใช้โทรทัศน์ วิทยุ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 49.2 การใช้สื่อโดยการปิดป้าย, สิ่งพิมพ์ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 40.0 ตามลำดับ

เมื่อทำการทดสอบสมมติฐาน ปรากฏว่า ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 19.5484 ค่า D.F. = 9 และค่านัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .0209 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 แสดงว่าปัจจัยในการรณรงค์หาเสียง (วิธีการหาเสียง) มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียง โดยประชาชนกรุงเทพมหานคร (พื้นที่เขตห้วยขวาง) ให้ความสำคัญต่อการเลือกตั้งในระดับชาติคือการเลือกตั้ง

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีจำนวน 206 คน มากกว่าการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น คือการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งมีจำนวน 94 คน

ตารางที่ 4.17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องการใช้สื่อสารมวลชน (การสื่อสาร) ซึ่งเป็นตัวแปรในการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

การสื่อสาร	ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร			รวม
	น้อย	มาก	รวม	น้อย	มาก	รวม	
หนังสือพิมพ์	-	17 (30.4)	17	28 (50.0)	11 (19.6)	39	56 (18.7)
ป้ายโฆษณา แผ่นพับ ใบปลิว	1 (1.5)	22 (32.8)	23	35 (52.2)	9 (13.4)	44	67 (22.3)
วิทยุ โทรทัศน์	4 (2.8)	44 (30.6)	48	71 (49.3)	25 (17.4)	96	144 (48.0)
การสำรวจประชามติ	-	6 (18.2)	6	21 (63.6)	6 (18.2)	27	33 (11.0)
รวม	5 (1.7)	89 (29.7)	94	155 (51.7)	51 (17.0)	206	300 (100.0)

Chi = 6.1781 D.F. = 9 Sig = .7219

จากข้อมูลในตารางที่ 4.17 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการใช้สื่อสารมวลชน (การสื่อสาร) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่าการสื่อสารโดยใช้ป้ายโฆษณา แผ่นพับ ใบปลิว มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากกว่ากลุ่มอื่นๆ กล่าวคือ การสื่อสารโดยใช้ป้ายโฆษณา แผ่นพับ ใบปลิว มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 32.8 รองลงมาคือการใช้วิทยุ โทรทัศน์ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 30.6 การใช้หนังสือพิมพ์ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 30.4 การใช้การสำรวจประชามติ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 18.2 ตามลำดับ

ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการใช้สื่อสารมวลชน (การสื่อสาร) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าการสำรวจประชามติ มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ กล่าวคือ การสำรวจประชามติ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 63.6 รองลงมาคือการใช้ป้ายโฆษณา แผ่นพับ ใบปลิว มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 52.2 การใช้หนังสือพิมพ์ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 50.0 การใช้วิทยุ โทรทัศน์ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 49.3 ตามลำดับ

เมื่อทำการทดสอบสมมุติฐาน ปรากฏว่า ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 6.1781 ค่า D.F. = 9 และค่านัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .7219 ซึ่งสูงกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 แสดงว่าการใช้สื่อสารมวลชน (การสื่อสาร) ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องความเข้มข้นของการรณรงค์หาเสียง ซึ่งเป็นตัวแปรในการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

เพศ	ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร			รวม
	ระดับความคิดเห็น			ระดับความคิดเห็น			
	น้อย	มาก	รวม	น้อย	มาก	น้อย	
หญิง	4 (3.8)	57 (53.8)	61	44 (41.5)	1(0.9)	55	106 (35.3)
ชาย	1 (0.5)	32 (16.5)	33	111 (57.2)	50 (25.8)	161	194 (64.7)
รวม	5 (1.7)	89 (29.7)	94	155 (51.7)	51 (17.0)	206	300 (100.0)

Chi = 64.6080 D.F. = 3 Sig = .0000

จากตารางที่ 4.18 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเรื่องความเข้มข้นในการรณรงค์หาเสียงกับพฤติกรรมการใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่าเพศหญิง มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากกว่าเพศชาย กล่าวคือ เพศหญิง มีระดับความ

คิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 53.8 ส่วนเพศชาย มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 16.5 ตามลำดับ

ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเรื่องความเข้มข้นนำเสนอในการรณรงค์หาเสียงกับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าเพศชาย มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งน้อยกว่าเพศหญิง กล่าวคือเพศชายมีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 57.2 ส่วนเพศหญิง มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 41.5

เมื่อทำการทดสอบสมมุติฐาน ปรากฏว่า ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 64.6080 ค่า D.F. = 3 และค่านัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .0000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 แสดงว่าความเข้มข้นในการรณรงค์หาเสียงมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง โดยประชาชนกรุงเทพมหานคร (พื้นที่เขตห้วยขวาง) ให้ความสำคัญต่อการเลือกตั้งในระดับชาติคือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีจำนวน 206 คน มากกว่าการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น คือการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งมีจำนวน 94 คน

ตารางที่ 4.19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องนโยบายทางการเมือง ซึ่งเป็นตัวแปรในการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

เพศ	ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร			รวม
	ระดับความคิดเห็น			ระดับความคิดเห็น			
	น้อย	มาก	รวม	น้อย	มาก	น้อย	
หญิง	5 (3.8)	70 (52.6)	75	56 (42.1)	2 (1.5)	58	133 (44.3)
ชาย	-	19 (11.4)	19	99 (59.3)	49 (29.3)	148	167 (55.7)
รวม	5 (1.7)	89 (29.7)	94	115 (51.7)	51 (17.0)	206	300 (100.0)

Chi = 86.7281 D.F. = 3 Sig = .0000

จากตารางที่ 4.19 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องนโยบายทางการเมืองกับพฤติกรรมการใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่าเพศหญิง มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากกว่าเพศชาย กล่าวคือ เพศหญิง มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 52.6 ส่วนเพศชาย มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 11.4 ตามลำดับ

ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องนโยบายทางการเมืองกับพฤติกรรม การไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าเพศชาย มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งน้อยกว่าเพศหญิง กล่าวคือ เพศชายมีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 59.3 ส่วนเพศหญิง มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 42.1 ตามลำดับ

เมื่อทำการทดสอบสมมุติฐาน ปรากฏว่า ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 86.7281 ค่า D.F. = 3 และค่านัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .0000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 แสดงว่าปัจจัยในเรื่องนโยบายทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง โดยประชาชนกรุงเทพมหานคร (พื้นที่เขตห้วยขวาง)ให้ความสำคัญต่อการเลือกตั้งในระดับชาติคือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีจำนวน 206 คน มากกว่าการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น คือการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งมีจำนวน 94 คน

ตารางที่ 4.20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องความน่าสนใจในการติดป้ายโฆษณาหาเสียง ซึ่งเป็นตัวแปรในการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

เพศ	ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร			รวม
	ระดับความคิดเห็น			ระดับความคิดเห็น			
	น้อย	มาก	รวม	น้อย	มาก	น้อย	
หญิง	5 (4.0)	70 (55.6)	75	48 (38.1)	3 (2.4)	51	126 (42.0)
ชาย	-	19 (10.9)	19	107 (61.5)	48 (27.6)	155	174 (58.0)
รวม	5 (1.7)	89 (29.7)	94	155 (51.7)	51 (17.0)	206	300 (100.0)

Chi = 91.03927 D.F. = 3 Sig = .0000

จากตารางที่ 4.20 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องความน่าสนใจในการติดป้ายโฆษณาหาเสียงกับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่าเพศหญิง มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากกว่าเพศชาย กล่าวคือ เพศหญิง มีระดับ

ความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 55.6 ส่วนเพศชาย มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 10.9 ตามลำดับ

ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องความน่าสนใจในการติดป้ายโฆษณาหาเสียงกับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าเพศชาย มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งน้อยกว่าเพศหญิง กล่าวคือเพศชายมีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 61.5 ส่วนเพศหญิง มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 38.1 ตามลำดับ

เมื่อทำการทดสอบสมมุติฐาน ปรากฏว่า ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 91.0392 ค่า D.F. = 3 และค่านัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .0000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 แสดงว่าปัจจัยในเรื่องความน่าสนใจในการติดป้ายโฆษณาหาเสียงมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งโดยประชาชนกรุงเทพมหานคร (พื้นที่เขตห้วยขวาง) ให้ความสำคัญต่อการเลือกตั้งในระดับชาติคือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีจำนวน 206 คน มากกว่าการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น คือการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งมีจำนวน 94 คน

ตารางที่ 4.21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องคำขวัญหรือสโลแกนในการหาเสียง ซึ่งเป็นตัวแปรในการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

เพศ	ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร			รวม
	ระดับความคิดเห็น			ระดับความคิดเห็น			
	น้อย	มาก	รวม	น้อย	มาก	น้อย	
หญิง	5 (2.9)	77 (44.5)	82	87 (50.3)	4 (2.3)	91	173 (57.7)
ชาย	-	12 (9.4)	12	68 (53.5)	47 (37.0)	115	127 (42.3)
รวม	5 (1.7)	89 (29.7)	94	155 (51.7)	51 (17.0)	206	300 (100.0)

Chi = 86.0250 D.F. = 3 Sig = .0000

จากตารางที่ 4.21 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคำขวัญหรือสโลแกนในการหาเสียงกับพฤติกรรมการใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่าเพศหญิง มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากกว่าเพศชาย กล่าวคือ เพศหญิง มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 44.5 ส่วนเพศชาย มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 9.4 ตามลำดับ

ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคำขวัญหรือสโลแกนในการหาเสียงกับพฤติกรรมการใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าเพศชาย มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งน้อยกว่าเพศหญิง กล่าวคือเพศชายมีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 53.5 ส่วนเพศหญิง มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 50.3 ตามลำดับ

เมื่อทำการทดสอบสมมุติฐาน ปรากฏว่า ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 86.0250 ค่า D.F. = 3 และค่านัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .0000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 แสดงว่าคำขวัญหรือสโลแกนในการหาเสียงมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง โดยประชาชนกรุงเทพมหานคร (พื้นที่เขตห้วยขวาง) ให้ความสำคัญต่อการเลือกตั้งในระดับชาติคือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีจำนวน 206 คน มากกว่าการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น คือการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งมีจำนวน 94 คน

ตารางที่ 4.22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องความน่าสนใจในการการใช้สื่อ
สารมวลชนรูปแบบใหม่ในการหาเสียง ซึ่งเป็นตัวแปรในการศึกษา มี
ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่า
ราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

เพศ	ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร			สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร			รวม
	ระดับความคิดเห็น			ระดับความคิดเห็น			
	น้อย	มาก	รวม	น้อย	มาก	น้อย	
หญิง	5 (4.0)	59 (47.2)	64	60 (48.0)	1 (0.8)	61	125 (41.7)
ชาย	-	30 (17.1)	30	95 (54.3)	50 (28.6)	145	175 (58.3)
รวม	5 (1.7)	89 (29.7)	94	155 (51.7)	51 (17.0)	206	300 (100.0)

Chi = 62.8434 D.F. = 3 Sig = .0000

จากตารางที่ 4.22 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความน่าสนใจในการการใช้สื่อ
สารมวลชนรูปแบบใหม่ในการหาเสียงกับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือก
ตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่าเพศหญิง มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลง
คะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากกว่าเพศชาย กล่าวคือ เพศหญิง มี

ระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 47.2 ส่วนเพศชาย มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 17.1 ตามลำดับ

ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความน่าสนใจในการการใช้สื่อสารมวลชนรูปแบบใหม่ในการหาเสียงกับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าเพศชาย มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งน้อยกว่าเพศหญิง กล่าวคือเพศชายมีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 54.3 ส่วนเพศหญิง มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นร้อยละ 48.0 ตามลำดับ

เมื่อทำการทดสอบสมมติฐาน ปรากฏว่า ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 62.8434 ค่า D.F. = 3 และค่านัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ .0000 ซึ่งต่ำกว่าค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 แสดงว่าการใช้สื่อสารมวลชนรูปแบบใหม่ในการหาเสียงมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งโดยประชาชนกรุงเทพมหานคร (พื้นที่เขตห้วยขวาง) ให้ความสำคัญต่อการเลือกตั้งในระดับชาติคือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีจำนวน 206 คน มากกว่าการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นคือการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งมีจำนวน 94 คน

สรุปผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานข้อที่ 1

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคม (เพศ) ซึ่งเป็นตัวแปรในการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคม (ความแตกต่างในเรื่องเพศ) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่าเพศชายมีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากกว่าเพศหญิง กล่าวคือ เพศชายมีระดับความคิดเห็นในการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งจำนวน 60 คน ส่วนเพศหญิงมีระดับความคิดเห็นจำนวน 34 คน ตามลำดับ

ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคม (ความแตกต่างในเรื่องเพศ) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าเพศชายมีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรน้อยกว่า คิดเป็นจำนวน 102 คน ส่วนเพศหญิงมีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมากกว่าคิดเป็นจำนวน 104 คน

พบว่า ปัจจัยทางสังคม (ความแตกต่างในเรื่องเพศ) มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียง โดยประชาชนกรุงเทพมหานคร (พื้นที่เขตห้วยขวาง) ให้ความสำคัญต่อการเลือกตั้งในระดับชาติคือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีจำนวน 206 คน มากกว่าการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น คือการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งมีจำนวน 94 คน

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคม (อายุ) ซึ่งเป็นตัวแปรในการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคม (อายุ) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ที่มีอายุระหว่าง 31-35 ปี มีระดับความคิดเห็นมากที่สุดคิดเป็นจำนวน 29 คน รองลงมาคือผู้ที่มีอายุระหว่าง 18-25 ปี มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 22 คน ผู้ที่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 17 คน ผู้ที่มีอายุระหว่าง 36-40 ปี มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 16 คน ส่วนผู้มีอายุ 41 ปีขึ้นไปมีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 10 คน ตามลำดับ

ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคม (ความแตกต่างในเรื่องอายุ) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่า ผู้ที่มีอายุระหว่าง 18-25 ปี มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งน้อยกว่ากลุ่มอายุอื่น ๆ กล่าวคือ ผู้ที่มีอายุ 18-25 มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 58 คน รองลงมาคือผู้ที่มีอายุ 26-30 ปี มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 50 คน ผู้ที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 38 คน ผู้ที่มีอายุ 31-35 ปี มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 35 คน ผู้ที่มีอายุระหว่าง 36-40 ปี มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 25 คน ตามลำดับ

พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคม (ระดับการศึกษา) ซึ่งเป็นตัวแปรในการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคม (ระดับการศึกษา) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่าผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ กล่าวคือ ผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีระดับความคิดเห็นมากที่สุดคิดเป็นจำนวน 36 คน รองลงมาคือผู้มีการศึกษาระดับ ม.4-ม.6 มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 25 คน ผู้ที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 15 คน ผู้ที่มีการศึกษาระดับ ม.1-ม.3 มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 11 คน ผู้มีการศึกษาระดับ ป.1-ป.7 มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 4 คน ผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 3 คน ตามลำดับ

ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคม (ระดับการศึกษา) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับ ม.4-ม.6 มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ กล่าวคือ ผู้ที่มีการศึกษาระดับ ม.4-ม.6 มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 60 คน รองลงมาคือผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 59 คน ผู้ที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 32

คน ผู้ที่มีการศึกษาระดับ ม.1-ม.3 มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 30 คน ผู้ที่มีการศึกษาระดับ ป.1-ป.7 มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 19 คน และผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 6 คน ตามลำดับ

พบว่าระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคม (อาชีพ) ซึ่งเป็นตัวแปรในการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคม (ความแตกต่างกันเรื่องการประกอบอาชีพ) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้มีอาชีพลูกจ้างมีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่นๆ กล่าวคือ ผู้ที่มีอาชีพลูกจ้างมีระดับความคิดเห็นมากที่สุดคิดเป็นจำนวน 39 คน รองลงมาคือผู้ประกอบอาชีพข้าราชการ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 31 คน ผู้มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 9 คน ผู้ที่มีอาชีพพ่อค้า-แม่ค้ารายย่อยมีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 8 คน นิสิตนักศึกษา มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 5 คน ส่วนนักธุรกิจ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 2 คน ตามลำดับ

ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคม (ความแตกต่างกันในเรื่องการประกอบอาชีพ) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้

แทนราษฎร พบว่าผู้ที่ประกอบอาชีพลูกจ้าง มีระดับความคิดเห็นมากที่สุดคิดเป็นจำนวน 76 คน รองลงมาคือผู้มีอาชีพข้าราชการ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 61 คน ผู้ที่มีอาชีพนักธุรกิจ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 18 คน ผู้ที่มีอาชีพพ่อค้า-แม่ค้า รายย่อย มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 17 คน พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 16 คน และนิสิตนักศึกษา มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 14 คน ตามลำดับ

พบว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียง โดยประชาชนกรุงเทพมหานคร (พื้นที่เขตห้วยขวาง) ให้ความสำคัญต่อการเลือกตั้งในระดับชาติคือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีจำนวน 206 คน มากกว่าการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น คือการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งมีจำนวน 94 คน

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (รายได้) ซึ่งเป็นตัวแปรในการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ (ความแตกต่างกันในเรื่องของรายได้) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้มีรายได้ระหว่าง 6,001-10,000 บาท มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ กล่าวคือ ผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 6,001-10,000 บาท มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 40 คน รองลงมาคือผู้มีรายได้ระหว่าง 3,001-6,000 บาท มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน

21 คน ผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 14 คน ผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 8 คน ส่วนผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 7 คน ผู้ที่มีรายได้ 20,000 บาทขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 4 คน ตามลำดับ

ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ (ความแตกต่างในเรื่องของรายได้) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 6,001-10,000 บาท มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมากกว่ากลุ่มรายได้อื่น ๆ กล่าวคือ ผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 6,001-10,000 บาท มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 60 คน รองลงมาคือผู้ที่มี 3,001-6,000 บาท มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 52 คน ผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 31 คน ผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 28 คน ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 23 คน และผู้ที่มีรายได้ 20,000 บาทขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 12 คน ตามลำดับ

พบว่า รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องความสำคัญทางการเมือง (เหตุผลในการตัดสินใจ) ซึ่งเป็นตัวแปรในการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องความสำนึกในทางการเมือง (เหตุผลในการตัดสินใจ) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ที่ตัดสินใจด้วยความคิดเห็นของตนเอง มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากกว่ากลุ่มอื่นๆ กล่าวคือ ผู้ที่ตัดสินใจด้วยความคิดเห็นของตนเอง มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 67 คน รองลงมาคือผู้ที่ปรึกษาผู้อื่น มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 23 คน ผู้ที่ตัดสินใจตามครอบครัว มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 3 คน และผู้ที่ตัดสินใจตามเพื่อนฝูง มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 1 คน ตามลำดับ

ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องความสำนึกในทางการเมือง (เหตุผลในการตัดสินใจ) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าผู้ที่ตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามความคิดเห็นของตนเอง มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ กล่าวคือ ผู้ที่ตัดสินใจตามความคิดของตนเอง มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 135 คน รองลงมาคือผู้ที่ตัดสินใจโดยปรึกษาผู้อื่น มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 49 คน ผู้ที่ตัดสินใจโดยตามครอบครัว มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 15 คน ผู้ที่ตัดสินใจตามเพื่อนฝูง มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 7 คน ตามลำดับ

พบว่า ความสำนึกในทางการเมือง (เหตุผลในการตัดสินใจ) มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องความผูกพันทางการเมือง (ความสนิทสนม) มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องความผูกพัน (ความสนิทสนม) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่รู้จักผู้ใดเลย มีระดับความคิดเห็นมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ กล่าวคือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่รู้จักผู้ใดเลย มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 55 คน ผู้ที่มีความสนิทสนมกับข้าราชการในพื้นที่ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 19 คน ผู้ที่มีความสนิทสนมกับผู้นำชุมชน มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 12 คน ผู้ที่มีความสนิทสนมกับผู้สมัครรับการเลือกตั้ง มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 3 คน ผู้ที่มีความสนิทสนมกับหัวหน้าคะแนนเสียง มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 2 คน ตามลำดับ

ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องความผูกพันทางการเมือง (ความสนิทสนม) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าผู้ที่ไม่รู้จักผู้ใดเลย มีระดับความคิดเห็นมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ กล่าวคือ ผู้ที่ไม่รู้จักผู้ใดเลย คิดเป็นจำนวน 95 คน ผู้ที่มีความสนิทสนมกับข้าราชการในพื้นที่ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 52 คน ผู้ที่มีความสนิทสนมกับผู้นำชุมชน มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 33 คน ผู้ที่มีความสนิทสนมกับผู้สมัครรับการเลือกตั้ง มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 14 คน ผู้ที่มีความสนิทสนมกับหัวหน้าคะแนนเสียง มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 7 คน ตามลำดับ

พบว่า ความผูกพัน (ความสนิทสนม) มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียง โดยประชาชนกรุงเทพมหานคร (พื้นที่เขตห้วยขวาง) ให้ความสำคัญต่อการเลือกตั้งในระดับชาติคือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีจำนวน 206 คน มากกว่าการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น คือการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งมีจำนวน 94 คน

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องความรู้สึกที่มีต่อบุคลิกภาพของผู้สมัครรับการเลือกตั้ง (ความพอใจ) ซึ่งเป็นตัวแปรในการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องความรู้สึกที่มีต่อบุคลิกภาพของผู้สมัครรับการเลือกตั้ง (ความพอใจ) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้มีความพอใจผลงานที่ผ่านมาของผู้สมัคร มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ กล่าวคือ ผู้ที่มีความพอใจผลงานที่ผ่านมาของผู้สมัคร มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 51 คน รองลงมาคือผู้มีความพอใจนโยบายผู้สมัคร มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 28 คน ผู้ที่มีความพอใจผู้นำพรรค มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 13 คน ผู้มีความพอใจรูปร่างหน้าตา บุคลิกภาพของผู้สมัคร มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 2 คน ตามลำดับ

ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องความรู้สึกที่มีต่อบุคลิกภาพของผู้รับสมัครการเลือกตั้ง (ความพอใจ) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าผู้ที่มีความพอใจผลงานที่ผ่านมาของผู้สมัครมีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมากกว่ากลุ่มอายุอื่น ๆ กล่าวคือ ผู้ที่มีความพอใจผลงานที่ผ่านมาของผู้สมัคร มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 100 คน รองลงมาคือผู้ที่มีความพอใจผู้นำพรรค มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 62 คน ผู้ที่มีความพอใจนโยบายของผู้สมัคร มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 41 คน ผู้ที่มีความพอใจรูปร่างหน้าตา บุคลิกภาพของผู้สมัครมีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 3 คนตามลำดับ

พบว่า ความพึงพอใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียง โดยประชาชนกรุงเทพมหานคร (พื้นที่เขตห้วยขวาง) ให้ความสำคัญต่อการเลือกตั้งในระดับชาติคือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีจำนวน 206 คน มากกว่าการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น คือการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งมีจำนวน 94 คน

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องการชี้้นำของการสำรวจความนิยมหยั่งเสียงประชามติ (แบบสอบถามมติมหาชนหรือโพลล์) ซึ่งเป็นตัวแปรในการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องการชี้นำของการสำรวจความนิยมหยั่งเสียงประชามติ (แบบสอบถามมติมหาชน หรือโพลล์) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่า การออกแบบสอบถามมติมหาชนหรือโพลล์มีส่วนในระดับปานกลาง มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ กล่าวคือ การออก

แบบสอบถามมติมหาชนหรือโพลล์มีส่วนในระดับปานกลาง มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 38 คน รองลงมาคือมีส่วนต่อการตัดสินใจเล็กน้อย มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 27 คน ไม่มีส่วนในการตัดสินใจ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 15 คน มีส่วนต่อการตัดสินใจมาก มีระดับความคิดเห็นคิดเป็น 14 คน ตามลำดับ

ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการชี้หน้าของการสำรวจความนิยมหยั่งเสียงประมัตติ (แบบสอบถามมติมหาชนหรือโพลล์) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าการออกแบบสอบถามมติมหาชนหรือโพลล์มีส่วนในการตัดสินใจปานกลาง มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมากกว่ากลุ่มอายุอื่น ๆ กล่าวคือ การออกแบบสอบถามมติมหาชนหรือโพลล์มีส่วนในการตัดสินใจปานกลาง มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 87 คน มีส่วนต่อการตัดสินใจมาก มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 57 คน มีส่วนต่อการตัดสินใจเล็กน้อย มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 48 คน และไม่มีส่วนต่อการตัดสินใจเลยจำนวน 14 คน ตามลำดับ

พบว่า การชี้หน้าของการสำรวจความนิยมหยั่งเสียงประชามติหรือการออกแบบสอบถามมติมหาชนหรือโพลล์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงโดยประชาชนกรุงเทพมหานคร (พื้นที่เขตห้วยขวาง) ให้ความสำคัญต่อการเลือกตั้งในระดับชาติคือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีจำนวน 206 คน มากกว่าการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น คือการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งมีจำนวน 94 คน

ผลการวิเคราะห์พิสูจน์สมมุติฐานข้อที่ 2

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการรณรงค์หาเสียง (วิธีการหาเสียง) ซึ่งเป็นตัวแปรในการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการรณรงค์หาเสียง (วิธีการหาเสียง) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่าการหาเสียงโดยใช้วิธีการเคาะประตูบ้าน มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ กล่าวคือ การหาเสียงโดยการเคาะประตูบ้านมีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 38 คน รองลงมาคือวิธีการปราศรัยบนเวที มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 24 คน การใช้สื่อโดยการไปใช้โทรทัศน์ วิทยุ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 20 คน และการปิดป้าย สิ่งพิมพ์ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 12 คน ตามลำดับ

ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการรณรงค์หาเสียง (วิธีการหาเสียง) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าการปราศรัยบนเวทีมีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ กล่าวคือ การปราศรัยบนเวที มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 78 คน รองลงมาคือวิธีการโดยตรง (เคาะประตูบ้าน) มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 71 คน การใช้โทรทัศน์ วิทยุ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 39 คน การใช้สื่อโดยการปิดป้าย, สิ่งพิมพ์ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 18 คน ตามลำดับ

พบว่า วิธีการรณรงค์หาเสียงมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียง โดยประชาชนกรุงเทพมหานคร (พื้นที่เขตห้วยขวาง)ให้ความสำคัญต่อการ

เลือกตั้งในระดับชาติคือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีจำนวน 206 คน มากกว่า การเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น คือการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งมีจำนวน 94 คน

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องการใช้สื่อสารมวลชน (การสื่อสาร) ซึ่งเป็นตัวแปรในการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการใช้สื่อสารมวลชน (การสื่อสาร) กับ พฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่าการ สื่อสารโดยใช้วิทยุ โทรทัศน์ มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากกว่ากลุ่มอื่นๆ กล่าวคือ การสื่อสารโดยใช้วิทยุ โทรทัศน์ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 48 คน รองลงมาคือการใช้แผ่นพับ ใบปลิว ป้าย โฆษณา มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 23 คน การใช้หนังสือพิมพ์ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 17 คน การใช้การสำรวจประชามติ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็น จำนวน 6 คน ตามลำดับ

ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการใช้สื่อสารมวลชน (การสื่อสาร) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าการใช้ วิทยุ โทรทัศน์ มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมากกว่ากลุ่ม อื่น ๆ กล่าวคือ การใช้วิทยุ โทรทัศน์ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 96 คน รองลง มาคือการใช้ป้ายโฆษณา แผ่นพับ ใบปลิว มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 44 คน

การใช้หนังสือพิมพ์ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 39 คน การสำรวจประชามติ มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 27 คน ตามลำดับ

พบว่า การใช้สื่อสารมวลชนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องความเข้มข้นของการรณรงค์หาเสียง ซึ่งเป็นตัวแปรในการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเรื่องความเข้มข้นในการรณรงค์หาเสียงกับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่าเพศหญิงมีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากกว่าเพศชาย กล่าวคือ เพศหญิง มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 61 คน ส่วนเพศชาย มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 33 คน ตามลำดับ

ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเรื่องความเข้มข้นน่าสนใจในการรณรงค์หาเสียงกับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าเพศชาย มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมากกว่าเพศหญิง กล่าวคือเพศชายมีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 161 คน ส่วนเพศหญิง มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 55 คน จำนวน

พบว่า ความเข้มข้นในการรณรงค์หาเสียงมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง โดยประชาชนกรุงเทพฯ มหานคร (พื้นที่เขตห้วยขวาง) ให้ความสำคัญต่อการเลือกตั้งในระดับชาติคือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีจำนวน 206 คน มากกว่าการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น คือการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งมีจำนวน 94 คน

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องนโยบายทางการเมือง ซึ่งเป็นตัวแปรในการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายทางการเมืองกับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่าเพศหญิง มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากกว่าเพศชาย กล่าวคือ เพศหญิง มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 75 คน ส่วนเพศชาย มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 19 คน ตามลำดับ

ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนโยบายทางการเมืองกับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าเพศชาย มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมากกว่าเพศหญิง กล่าวคือเพศชายมีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 148 คน ส่วนเพศหญิง มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 58 คน ตามลำดับ

พบว่า ความเข้มข้นในการรณรงค์หาเสียงมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง โดยประชาชนกรุงเทพมหานคร (พื้นที่เขตห้วยขวาง) ให้ความสำคัญต่อการเลือกตั้งในระดับชาติคือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีจำนวน 206 คน มากกว่าการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น คือการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งมีจำนวน 94 คน

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องความน่าสนใจในการติดป้ายโฆษณาหาเสียง ซึ่งเป็นตัวแปรในการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความน่าสนใจในการติดป้ายโฆษณาหาเสียงกับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่าเพศหญิงมีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากกว่าเพศชาย กล่าวคือ เพศหญิง มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 75 คน ส่วนเพศชาย มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 19 คน ตามลำดับ

ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเรื่องความน่าสนใจในการติดป้ายโฆษณาหาเสียงกับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าเพศชาย มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมากกว่าเพศหญิง กล่าวคือเพศชายมีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 155 คน ส่วนเพศหญิงมีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 51 คน ตามลำดับ

พบว่า ความเข้มข้นในการรณรงค์หาเสียงมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง โดยประชาชนกรุงเทพมหานคร (พื้นที่เขตห้วยขวาง) ให้ความสำคัญต่อการเลือกตั้งในระดับชาติคือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีจำนวน 206 คน มากกว่าการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น คือการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งมีจำนวน 94 คน

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องคำขวัญหรือสโลแกนในการหาเสียง ซึ่งเป็นตัวแปรในการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความน่าสนใจในเรื่องคำขวัญหรือสโลแกนในการหาเสียงกับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครพบว่าเพศหญิงมีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากกว่าเพศชาย กล่าวคือ เพศหญิง มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 82 คน ส่วนเพศชาย มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 12 คน ตามลำดับ

ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์เรื่องคำขวัญหรือสโลแกนกับพฤติกรรม การไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าเพศชาย มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมากกว่าเพศหญิง กล่าวคือเพศชายมีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 115 คน ส่วนเพศหญิง มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 91 คน ตามลำดับ

พบว่า ความสัมพันธ์เรื่องคำขวัญหรือสโลแกนกับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง โดยประชาชนกรุงเทพมหานคร (พื้นที่เขตห้วยขวาง) ให้ความสำคัญต่อการเลือกตั้งในระดับชาติคือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีจำนวน 206 คน มากกว่าการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น คือการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งมีจำนวน 94 คน

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องความน่าสนใจในการการใช้สื่อสารมวลชนรูปแบบใหม่ในการหาเสียง ซึ่งเป็นตัวแปรในการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความน่าสนใจในการการใช้สื่อสารมวลชนรูปแบบใหม่ในการหาเสียงกับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่าเพศหญิง มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากกว่าเพศชาย กล่าวคือ เพศหญิง มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 64 คน ส่วนเพศชาย มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 30 คน ตามลำดับ

ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความน่าสนใจในการการใช้สื่อสารมวลชนรูปแบบใหม่ในการหาเสียงกับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าเพศชาย มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

มากกว่าเพศหญิง กล่าวคือเพศชายมีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 145 คน ส่วนเพศหญิง มีระดับความคิดเห็นคิดเป็นจำนวน 61 คน ตามลำดับ

พบว่า ความเข้มข้นในการรณรงค์หาเสียงมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง โดยประชาชนกรุงเทพมหานคร (พื้นที่เขตห้วยขวาง) ให้ความสำคัญต่อการเลือกตั้งในระดับชาติคือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีจำนวน 206 คน มากกว่าการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น คือการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งมีจำนวน 94 คน

กล่าวโดยสรุปแล้วการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2538 และการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2539 ในการเลือกตั้งพื้นที่เขตห้วยขวาง สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่าจากประชากร 300 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 54) อายุระหว่าง 18 - 35 ปี (อายุระหว่าง 18 - 25 ปี จำนวนร้อยละ 26.7 อายุระหว่าง 26 - 30 ปี ร้อยละ 22.3 และอายุระหว่าง 31 - 35 ปี จำนวนร้อยละ 21.5) มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 31.7) รองลงมาถึงระดับ ม.4 - ม.6 (ร้อยละ 28.3) ส่วนใหญ่มีอาชีพลูกจ้าง (ร้อยละ 38.3) รองลงมาคือข้าราชการ (ร้อยละ 30.7) และส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ย 6,001 - 10,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 33.3)

สำหรับพฤติกรรมในการเลือกตั้งนั้น สามารถสรุปได้ว่ามีความสนใจทางการเมืองในระดับปานกลาง โดยส่วนใหญ่มีการถกเถียงปัญหาทางการเมืองกันบางครั้ง (ร้อยละ 56.3) เป็นการสนทนาเรื่องการเมืองกับเพื่อนร่วมงานเสียงส่วนใหญ่ (ร้อยละ 56.7)

และตัดสินใจเลือกผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครตามความคิดเห็นของตนเอง (ร้อยละ 67.3) ส่วนใหญ่มีความสนใจว่าผู้ใดจะได้รับการเลือกตั้งเป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในระดับปานกลาง (ร้อยละ 47.0) โดยไม่รู้จักกับผู้ใดเป็นพิเศษเลย (ร้อยละ 50.0) เนื่องจากพอใจในผลงานที่ผ่านมาของผู้สมัคร (ร้อยละ 50.3)

ในด้านของการไปใช้สิทธิเลือกตั้งนั้น ผลของประชามติ (โพลล์) มีส่วนต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 41.7) ส่วนใหญ่ได้รับข่าวการเลือกตั้งโดยผ่านทางสื่อวิทยุ โทรทัศน์ (ร้อยละ 52.7) สำหรับวิธีการในการหาเสียงเลือกตั้ง ส่วนใหญ่เห็นว่า ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ควรใช้วิธีการหาเสียงโดยตรง (เคาะประตูบ้าน) มากที่สุด (ร้อยละ 36.3) และสื่อที่มีผลในการเลือกตั้งนั้น ควรใช้สื่อสารแขนงวิทยุ โทรทัศน์มากที่สุด (ร้อยละ 48.0)

สำหรับการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับพฤติกรรม การเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปได้ว่า ประชาชนในเขตห้วยขวางให้ความสำคัญกับการเมืองในระดับชาติ (การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) มากกว่าการเมืองในระดับท้องถิ่น (การเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร) ส่วนใหญ่มีความพอใจในการ เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมากกว่าการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เนื่องจากมีความเห็นว่า การรณรงค์หาเสียงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีความเข้มข้นน่าสนใจมากกว่ามีนโยบายการเมืองที่น่าสนใจ รวมทั้งมีการติดป้ายโฆษณาหาเสียงที่มีความน่าสนใจมากกว่า นอกจากนั้นการหาเสียงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยังมีการใช้คำขวัญหรือสโลแกนในการ หาเสียงที่ดีกว่า ประชาชนส่วนใหญ่จึงชอบ

ไปฟังการหาเสียงของผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมากกว่า แต่ประชาชนส่วนใหญ่
มีความเห็นว่าผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครสามารถปฏิบัติงานได้รวดเร็วกว่าสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎร อาจเนื่องจากขั้นตอนการปฏิบัติงานค่อนข้างง่ายกว่าและชัดเจนกว่า และ
การดำเนินงานบางลักษณะสามารถทำได้โดยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สามารถตัดสินใจ
ได้ในทันที โดยไม่ต้องผ่านมติคณะรัฐมนตรี สำหรับในเรื่องการใช้จ่ายเงินซื้อเสียงใน
การเลือกตั้งนั้น ประชาชนเขตห้วยขวางส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การเลือกตั้งสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎรมีการใช้จ่ายเงินในการซื้อเสียงมากกว่าการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพ
มหานคร ซึ่งเป็นไปได้ว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีการแข่งขันในทางระบบการเมืองสูง
เนื่องจากมีผลต่อพรรคการเมือง ที่จะมีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสังกัดพรรคของ
ตนได้มากที่สุด ซึ่งสามารถนำไปสู่การเป็นแกนนำในการจัดตั้งรัฐบาลในที่สุด